

En hälsning från Nordiska fredskongressen i Helsingfors

— nedskrivnen sådan den gavs morgonen efter den rika och varma avslutningsfesten i Balders sal, där man tydligt kände närvaron av Mästaren, som aldrig rädes att säga ut sanningen, emedan han älskar människorna, och som ger åt mänskligheten den trygghet och frid, som världen i sin envisa tro på våldet — hur mycket den än må rusta — ej kan giva.

Bröder, Systrar, Vänner från alla läger!

Tron på de goda tankarnas makt! Ty den är obegränsad, utgången från och ett med kärleken, den största makten i världen, som tror allt, hoppas allt, uthärdar allt och som aldrig upphör och därför är den evigt segrande. Den glädder sig inte över våldets och orättfärdighetens segrar, men har sin glädje i sanningen, ty den vet att sanningen allena kan frigöra och lyckliggöra människoanden, danad för att söka och finna och förverkliga sanningen. Kärleken är den enda makt, som kan få oss att leva och dö för sanningen, den ensam kan ge oss styrka att övervinna själviskheten och förverkliga Guds vilja på jorden. Och det finns inte någon annan makt i världen, hur stor den än må synas, som skulle kunna tillfredsställa och för evigt binda och i sin tjänst kvarhålla väsen, som skapats och danats för att varda goda, starka och fria evighetsvarelser, »Ljusets Barn», förverkligare av mänsklighetens heliga, eviga ideal: godhet, renhet, sannhet, fridsamhet och kärleksfullhet. De som leva och gärna giva sitt liv för att värna och förverkliga dessa ideal, de — Kristi soldater, vilkas borg i sanning endast de — äro »milités Christi», är den eviga kärlekens Gud och vil-

kas vapen äro sanning och kärlek — även mot fiender.

Klart och starkt och med värme uttalades i går, att grunden för allt gott mänskligt sambygge är: aktningen för människovärdet, som även är grunden för allt sannt religiöst liv och likaså för all verklig demokrati. Ja, det är så. Och när aktningen för människans värde och för människolivet får leda oss framåt och uppåt, kunna vi en dag vakna och se med nya ögon, födas till ett nytt, andligt medvetande, se oss som människor vara andliga väsen med obegränsade utvecklingsmöjligheter för ett liv i medveten förening med och i saligt beroende av Gud, vår Fader, — allas Gud och Fader, och utrustade med alla möjligheter att nå vårt förelagda, höga, eviga mål.

Mästaren älskar sina små, bristfulla och svaga lärjungar sådana de äro, ty han ser i dem »Guds avbild», den lilla himmelska fridslågan, som utstrålar godhet och kärlek — en likadan Andens eld, som brinner så klart i hans egen barm. Han ser den lysa ur de små barnens ögon, han ser den också där den är höljd och skymd av synd och skam. Men med kärlekens och sanningens goda tankar och ord renar och frigör han själen från allt som snärjer den och hindrar den lilla evighetslågan att lysa och värma. Hur liten den lågan än är, så är den dock gudomlig, helig, evigt oförstörbar. Därför uttalar Mästaren med tillförsikt och för att tagas på orden: »Ett nytt bud giver jag eder, att i skolen älska varandra så som jag har älskat eder!» Icke se på felen och bristerna hos andra, utan se det goda, tänka gott och sända goda, hjälpande tankar till dem, som behöva hjälp i sina strider, — såsom vi själva önska att de andra må

tänka gott om oss och sålunda komma oss till hjälp i vår strävan mot ljus och frihet.

Ett något lättare bud uppmanar oss att söka undvika att åt andra göra sådant, som vi ej önska att de skulle göra åt oss. Om vi således inte önska, att andra tänka illa om oss, ja därhän att de rusta och väpna sig mot oss, så skola vi själva inte heller väpna oss mot dem — annat än med mera kärlek! Även för att kunna uppfylla detta bud, måste vi stå i levande kontakt med kraftströmmen från den outtömliga kraftcentralen, den gudomliga, eviga kärleken. Då äro vi frälsta från ångest och rädsla, ty „Kärleken utdriver räddhågan». Så väpnade ha många mött ödemarkens vilda djur och vunnit trogna vänner i dem.

Obegränsad är den sällhet, som väntar människobarnen på de goda tankarnas väg, — den enda vägen till frid på jorden, om den ock leder till Getsemane och Golgata: smärtornas stig är kärlekens hjälteväg. Men det är lyckligare att välja den vägen och varda till välsignelse för mänskligheten än att tanklös följa den stora hopen och vara en giftgasbombkastare, som sprider förbannelse, ångest och hat över vår älskade jord. Tro mig: det finns intet bättre gasskydd än den goda tanken! Ty det är den, som gör slut på krigen. Kulor och bomber kunna icke träffa och döda det onda, ej heller kunna de förvandla de krafter, som ännu tjäna det onda, till att börja tjäna det goda — såsom kärleken gör genom att vinna för sig de »onda». »Vi ha», säger ju Paulus, de kristna församlingarnas grundläggare, »icke att föra krig mot kött och blod, icke mot människor utan mot mörkrets demoner, mot onskans andemakter i rymden», som inspirera i kärleken obefästade själar och locka och narra dem att följa deras från de eviga idealen lösgjorda ledning, som för till hat och kaos. Vi veta ju, att onda tankar och ovänliga ord kunna förgifta och bringa sjukdom och död, — just vad kriget

gör i högsta potens, — de onda tankarnas mognade sädd, som i sin tur sprider hatets och hämndens tankefrön till nya krig. Men de goda tankarna hela, försona, rena, förnya och förvandla de »onda» till »goda». —

Det finns i hela världen ingenting tryggare och lyckligare än att älska och vara älskad. Det är himmelriket på jorden, varom de kristna folken och även vårt folk andaktsfullt bedit genom århundraden och ännu ber till alla folks gemensamme Fader: »Tillkomme ditt rike!» Må nu, när spänningen mellan folken och partierna är så livsfarligt hotande, alla de som tro på kärlekens och de goda tankarnas makt, söka vinna så många som möjligt, medan än är tid, för brödrakärlekens rike! Må vi till dem som arbeta och äro modfällda och betungade söka föra ett levande och övertygande budskap om »Himmelrikets» hugsvalande verklighet och närhet, — lika verkligt och verkligare än det helvete, som folken med dyra omkostnader underhålla och alltjämt förbereda. Ty se: Guds rike är i eder, himmelriket är mitt ibland eder, i miljoner små fridslagor, vilka, om de fås att stråla klart, kunna stilla stormen och oron i världen och avvända faran från helvetets rasande, allt förhärjande brand. Någon annan räddning finnes ej.

Må alla de, som älska freden, nu med stärkt mod tro på den goda tankens makt och föra den vidare! »Bedjen — och eder skall givas, att eder glädje varder fullkomnad!» — så säger den gode Mästaren. Vad är bönen annat än mottagande och utsändande av kärlekens goda tankar. Det är kärlekens handpåläggning och goda tankar, som bringa hälsa åt de sjuka, kraft åt de svaga, tröst åt de bedrövade, nytt mod åt de modfällda, förlåtelse åt de dömda, upprättelse åt de förorättade, frihet åt alla fångna och i stället för veklagan och förbannelser: frid och glädje och en ny sång, en lovsång till vår Gud och Fader, Jesu Kristi Gud och Fader.

Ske alltså! — beder er ringe broder

Gutten Soldan.